

Nieuwsbrief Portugal Nature Lodge Januari 2009

Omdat dit de eerste nieuwsbrief is beginnen we bij het begin. Voor mensen die regelmatig onze weblog hebben bijgehouden zal dit stuk daarom niet veel nieuws bevatten.

Op 2 oktober 2008 hebben wij het landgoed Monte Malhadins gekocht. Een stuk land van 7,5 hectare, 75.000 m², in het Parque Natural Sudoeste-Alentejano e Costa Vicentina.. Het stuk grond is de afgelopen decennia zwaar verwaarloosd. Het huis dat in de jaren 80 nog bewoond was is vervallen tot een ruïne, en op het hele land staat het onkruid hoog. Vorige eigenaren hebben er lang niets aan gedaan.

Het is echt een prachtig stuk land. Er is een vijver met waterlelies, echt een heerlijk plekje om rustig te zitten en naar het water te staren. Van de heuveltoppen is er een prachtig uitzicht over de heuvels van het Parque, soms zelfs tot aan de zee.

Maar verder niets, geen huis, geen drinkwater, geen elektra. Alleen natuur.

Dus daar zijn we mee begonnen, met het aanleggen van elektra, water en riolering.

milieuvriendelijk. En we zaten niet al te ver van de laatste transformator van het elektriciteitsbedrijf, dus was het een stuk goedkoper om elektra aan te laten leggen. 5 Palen zijn er voor ons de grond ingegaan, en er was een groep mannen voor nodig om de zware kabel erin te hangen.

Voor het water hebben we een boorgat laten slaan. Met een gigantische 'boormachine' op een truck gemonteerd wordt een gat in de grond geboord. Laag na laag komt omhoog, tot ze uiteindelijk besluiten dat ze voldoende water

We hebben gedacht aan zonne-energie, maar dat viel al snel af; het is niet te betalen. Je bent al snel 25.000 euro kwijt voor een beetje systeem. Daarbij zijn de accu's, die om de 10 jaar vervangen moeten worden, ook niet echt

hebben. Ons boorgat is 86 meter diep geworden, en levert ongeveer 6000 liter water per minuut.

Afvalwater, ook heel belangrijk. Voor het huis is het makkelijk, een septic tank is hier gemeengoed. Maar wat doe je voor het lodge? Eigen septic tankje per tent? Of een compost-toilet en het afvalwater gewoon op het land laten lopen (gebeurt hier ook vaak). Wij hebben gekozen voor een grote (6000 liter) biologische septic tank, waar we via een riolering het hele lodge op aansluiten. Het water wordt gefilterd in 3 compartimenten, in het 2de compartiment

zitten plastic structuurtjes die een soort darmwerking simuleren, waardoor het water uiteindelijk vrij schoon naar buiten komt. Het stroomt uiteindelijk een rietveld in, dat nog voor extra zuivering zorgt. Het water is dan schoon genoeg om te lozen in het oppervlakte water of om te gebruiken als tuinwater. Ons rietveld wordt pas komend najaar aangelegd. Dit is geen probleem want het water uit de tank kan ook zo gebruikt worden voor irrigatie. Er zitten alleen wat meer voedingsstoffen in!

Alentejo?

De Alentejo, de provincie waarin wij ons bevinden, is niet bij iedereen bekend. Het is de grootste provincie van Portugal, en ook de minst bewoonde. Op een oppervlakte van 2/3 van Nederland wonen ongeveer 800.000 mensen Alentejo betekent eigenlijk: Onder de Tejo, en de Tejo is de rivier de Taag die uitmondt in Lissabon. De zuidgrens is de grens met de Algarve, in het oosten de Spaanse grens en in het westen de Atlantische Oceaan.

De Alentejo is vooral bekend om zijn uitgestrekte heuvels met graan en kurkeiken.

De kuststrook van de Alentejo, de Alentejo Litoral, is vooral bekend bij Portugezen. De kust is ruig, steile zwarte kliffen en hoge duinen, met daartussen mooie strandjes. Hierover meer in een volgende nieuwsbrief.

De Alentejo is een nog vrij onontwikkeld gebied. De mensen vinden het leven goed zoals is het is, en staan niet te springen om veranderingen. Hierdoor is alles hier nog heel authentiek, de dorpjes, de huisjes, het landschap, de herders met hun vee, de manier van leven.

Het leven gaat heel rustig zijn gang. Zonder al te veel comfort overigens. Zo wordt in het dorp waar wij ons bevinden, Troviscais, pas nu waterleiding aangelegd. Tot nu toe haalden de dorpsbewoners hun water nog in flessen bij een centrale kraan, of koppelden hier een slang aan om een watertank te vullen. Weinig huisjes hebben een douche.

En dan is het de kuststrook nog veel beter ontwikkeld als het binnenland, en dan hoeft je niet ver te gaan. Hier staan nog veel huisjes, alleen bereikbaar via slechte onverharde wegen, waar mensen leven in een lemen huis, zonder elektra, toilet of douche. Water halen ze uit een put en ze leven van het hoeden van geiten en een kleine bijdrage van de regering.

Maar overdag, als de zon schijnt, kan het heerlijk zijn. Deze maand is de natuur echter een beetje van slag, het regent wel heel veel. Maar vandaag was het zonnig, en als je dan de mimosa ziet met zijn felgele bloemen tegen een blauwe lucht, de oranje sinaasappels in de groene bomen, dan wordt je al heel snel weer blij.

Echt kaal is het hier nooit, eucalyptus, kurkeiken, olijfbomen, citrusbomen, palmbomen en veel struiken, allemaal blijven ze groen in de winter. Ook zijn er veel bloemen en bomen die in de winter bloeien. De meest vreemde paddenstoelen komen op, en een echte portugees weet welke hij kan eten. Wij laten ze maar staan!

Natuur in januari

Een klein stukje over de natuur in januari. Het is nog winter en kan soms best koud zijn. Een enkel keertje vorst aan de grond, maar dat gebeurt niet vaak. Wel zijn de avonden en nachten koud, eerlijk gezegd hebben wij het nog nooit zo lang koud gehad als in Portugal. De huisjes zijn gebouwd voor mooi weer, en kennen geen andere verwarming dan een houtkachel. Die steek je pas aan als je 's avonds thuis komt, en als je later weer weg moet doe je die moeite niet. Dan zit je, net als veel Portugezen, met je jas aan in huis! Ook in veel restaurants is het normaal dat je je jas aanhoudt.